

BÉKEHARANG

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN, 15-ÉN.
AMERIKÁBA ÉVI ELŐFIZETÉSI-DÍJ PORTÓVAL
1 DOLLÁR.
TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÜNK.

A PÜSPÖKI METHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
EGÉSZ ÉVRE 25.- K
FÉLÉVRE 13.- K
PORTÓ KÜLÖN. • EGYES SZÁM ÁRA 1 KORONA.

A mi szuperintendensünk.

Mi magyarok nem mindnyájan tudunk németül és így néha előfordul, hogy némely dolgot később tudunk meg, mint németajku testvéreink. Innen magyarázható, hogy kedves Funk Márton testvérünk szuperintendenssé levéséről is csak sokkal később vettünk tudomást. Mert ha előbb tudtuk volna, akkor úgy magyarosan, mint ahogy az már magyarok közt szokás — egy meleg öleléssel és ünnepléssel el is intéztük volna. De hát a német testvérek viselkedéséből semmit sem vettünk észre abból, mintha ők ünneplésre készülének. Ennek dacára, mi mégis ünnepelni akarunk.

Funk Márton testvérünk 1883-ban Pöhlában (Szászország) az Érchegeységben látott először napvilágot és már mint igen fiatal ember Halléban prédikátoroskodott elsősíben. Innen került azután 1908-ban Magyarországra és a bács megyei Szenttamás székhellyel kezdte meg a közöttünk való munkálkodást. Ugyancsak itten nősült meg s úgy került aztán fel Budapestre 1911-ben. Az itteni

állapotok akkor igen szomorúak voltak és azt a világháború még kellemetlenebbül befolyásolta.

Funk lelkésztestvérünknek sok nehézséggel kellett megküzdenie és fájdalommal tapasztalnia, miszerint itten nem minden ment a legjobban. Ez azonban nem kedvetlenítette el, ellenkezőleg, vasenergiával küzdötte le az akadályokat és németsege dacára, határozottan mindig amellett

volt, hogy Magyarországon a munka magyar nyelven is meginduljon. Lehet, hogy emiatt kisebb kellemetlenségei is vannak németajku híveivel, akik bizonyos feltékenységgel tekintenek a folyton erősödő magyar mozgalomra. Egy missziói életben néha szükség is van egy kis feltékenységre — ebből áldás fakadhat a mindkényelvűekre.

A magyarok első tüzzel fekszenek neki az építő, ébresztő munkának, a németek pedig menteni igyekeznek, ami még menthető. E kölcsönös buzgalomból azután egy egészséges circuláció következik a hosszú stagnálás után.

De ettől eltekintve, Funk testvérünknek nagyobb érdemei is vannak. És jó, hogy végre alkalom adódott beszélni róla. A szeretetadományokat örömmel elfogadtuk, az élelmicikkeket megettük, a ruhákat ma is viseljük és arra vajmi kevesen gondoltunk, hogy mindezek aligha jöttek volna, ha innen valaki azokat ki nem szorgalmazza. A svéd adományról pedig határozottan tudjuk, hogy egyáltalán nem

jött volna, ha azokat Funk testvér ki nem kunyerálja.

Az első magyar misszió-ülésem sok minden el lett telejtve. Német testvéreink most az egyszerű nem voltak alaposak és a magyar tengert látva, bizonyos idegeskedés vett erőt rajtuk — reméljük, hogy a jövő ülést már mint konferencia rendezhetjük és pedig a magyar és német munkát

Funk Márton szuperintendens.

egymástól elkülönítve. Bizonyos perszonalunióba óhajtunk maradni egymással, párhuzamosan, egymásmellett dolgozni — Funk Márton szuperintendens vezérlete alatt. A jó Isten áldja meg őt a mi misszióink részére, hogy mint összekötő-híd minden ellentétet általhidaljon az Ő nagyobb dicsőségére!

Nem tökéletesség — de szeretet és hűség kell. *Mc 18, 3.*

... ha olyanok nem léztek, mint a kis gyermekek.

Nagy baj és súlyos tévedés, mikor az ember több akar lenni annál, mint ami. Még nagyobb amikor a törpe óriásnak képzei magát.

Az Úr Jézus ugyan azt mondja tanítványainak a hegyi beszéd elvégzése után, hogy legyenek tökéletesek, mint ahogy Isten is tökéletes. Ezt a feltételt azonban nem elsőnek állítja oda, sokkal előbb a kilenc boldogságról szól és az ellenség szeretetére tanítja őket.

Lám, ilyen az Úr Jézus! Mi ennek épen ellenkezőjét hirdetjük. Szinte meg vagyunk róla győződve, miszerint csak akkor szolgáljuk jól az Urat, ha valami nehéz és különcdől dolgot viszünk véghez és ha testünket kínozzuk, sanyargatjuk vagy ha felettébb okoskodunk és böleselkedünk.

Minő tévedés! És milyen egész másképen hangzik az Ő szava: ... ha olyanok nem léztek, mint a kis gyermekek, semmiképen nem mentek bé a mennyeknek országába.

Ez egészen másvalami, mint amit a világ kíván. A világ bölességet hirdet és délibábok után kapdos, Ő egy kis gyermeket állított a közepre és arra hívta fel a figyelmet. A farizeusok és saduceusok várakozását ezzel természetesen nem elégitette ki, mint ahogy ma is sokan elégedetlenek az Ő tanításának egyszerűségével és valami magasabb, elérhetlenebb után vágyódnak.

Ez a vágyódás az első pillanatra megszentelt valaminek tűnik elő, valójában azonban épen ezzel köti be az ördög az ember szemét és tereli el figyelmét az egyetlen fontos dologról és hajtja más, lényegtelen dolgoknak a kutatására, kultiválására.

Hiszen a jó pap is holtig tanul — vetik ellen ilyenkor, csak mi ne keresnők a szépet, a jót? Hát igaz, hogy a szépet és jót mindenki szereti, — de minek tanuljon algebrát az, aki még az alapvető számtannal sincsen tisztában?

És minek akar az világtörténelmet tanulni, aki még saját országa történelmét sem ismeri. Elvégre olvasni sem lehet az abc ismerete nélkül.

Csak a keresztény akar keresztény lenni szeretet nélkül!

Mondd meg a keresztényeknek, hogyha jézusi akar lenni, akkor sokat kell imádkozni, böjtölni, zarándokolni, alamizsnálkodni, újra keresztelkedni, vasárnapot megszentelni, szent könyveket olvasni stb., meglásd mily készséggel hajlandó e dolgok megcselekvésére! Sőt többet, sokkal többet is örömmel cselekszik, ha arra figyelmeztetik. De mondod neki, hogy az Úr Jézus mindenekelőtt szeretetet kíván és vár tőle és pedig nemcsak Isten, de felebarátjával és ellenségével szemben is — meglásd, e feltételnek, a szeretet feltételének, mily kevesen akarnak eleget tenni!

Mondd, hogy Istennek itt vagy amott templomra, kápolnára, imaházra volna szüksége és meglásd, ezer templomot építenek fel. De mondod, hogy egy árvát, egy elhagyatott özvegyet kell felkarolni, minő sok ellenvélemény, gáncs és nehézség tornyosul eléje!

Mondd, hogy gyárakat, üzleteket, nyomdákat kell felállítani az evangélium hirdetésére és meglásd, minő sokan fognak e célra részvényt jegyezni. De mondod, hogy itt vagy amott egy tékozló fiút vagy leányt kell megmenteni — meglásd, mily hamar üres lesz körülöttes a szoba!

Egyetemekre, akadémiákra, iskolákra, könyvtárakra is készséggel hoznak bárminő áldozatot és azokat fényesen, kényelmesen, melegen rendezik be, ahol a láb szinte belestüpped a drága szőnyegbe. El lehet ezt mondani a kórházak, a szegényházak, a menhelyekről is? A legtöbb kórházban a szegény betegek diétája szinte élvezhetetlen, kevés és rossz. A szegényházak visszataszítóak, kopottak és piszkosak, féreggel telve. A menhelyek pedig egyszerűen undokak, télen pedig dermesztően hidegek! A templom oltárán van elég virág és a csillárokból ezernyi gyertya ég — csak az árva szobája virágtalan és a menhelyek sötétek.

Nem megfordított keresztényiség ez? És nemde én is éppen annak az ellenkezőjét teszem, amit tennem kellene?

Mert Isten még se annyira tökéletességet vár tőlem és teológiai előhaladást, mint hűséget és hűséget, szeretetet és ismét szeretetet. Szeretni pedig nem a doktorok tudnak legközvetlenebbül, hanem a gyermekek.

Isten kegyelme folytán a felnőtt ember is ilyen gyermekké válhat — a gyermekektől pedig már nincs messze a mennyország!

Lásd, eddig tán nem is tudtad, hogy olyan közel van a mennyország. Közel és néha mégis oly elérhetetlenül messze, ha azt emberi erővel, emberi szárnypróbálgatással akarjuk elérni.

Kérdés, hogy tudok-e igazán gyermekké válni, tudok-e szeretni és hűséges lenni? És hogy egykor be fogok-e Isten országába jutni? Hogy tán nem leszek Mózes vagy Illés, ez nem oly lényeges — bemenjek és bent legyek, ettől függ örömöm vagy szerencsétlenségem!

(Csg.)

A MISSZIÓI ÉLETBŐL

Dr. Szalós testvér felavatása.

A tulajdonképeni missziói ülésről az idő előhaladottságára való tekintettel csak a jövő számban akarunk kedves olvasóinknak részletesen beszámolni. Ettől függetlenül azonban már most írunk kell dr. Szalós testvérünk diakonná való felavatásáról.

Április 24-ike a magyar methodista misszióban mindenkor történelmi dátum lesz. E napnak jelentősége nem csupán mint ünnepnap emelkedik ki a hétköznapi szürkeségből, hanem annál jelentőségesebb, mert Szalós testvérünk munkába állítása tulajdonképen irányváltást is jelent a mi misszióinkban.

Szalós testvérünk nem az az ember, akit a külföldi szelek ide-oda csavarhatnának. Bizonyos magyar esőkönyösséggel fogja keresztülvinni az Úr nevében mindazt, amit népe evangélizálása érdekében jónak ítél.

Szalós testvérünknek pedig nem kell félnie, hogy a küzdelemben magára marad, mert már egész gárda áll a háta mögött, mely kész minden akadályokon át a kitűzött célt elérni.

Az első felavatott magyar evangéliumi munkás, aki magától az egyház püspökétől, Dr.

Nuelsen-től kapott utasítást, hogy kizárólag magyarul evangélizáljon.

Minő haladás! Szinte álomnak tűnik elő. És mégis édes valóság. Adja Isten, hogy Szalós testvérünk fény legyen a sötét Angyalföldön, ahová helyeztetett, mint világító szövétnek, de amely fény nincs határhoz kötve, hanem amely messze túl világít a sötét éjszakában és sokaknak üdvre vezető eszközül szolgál.

Ébredés Kispesten.

A jó Isten csodálatos kegyelme folytán Kispesztén nagy dolgok történtek. Ebben a nagy, romlott községben hirtelen ébredést hozott az Úr és a lelkek tömegesen éhezve vágyódnak Isten igéje után. A legtöbbje eddig nem is tudott semmit a Szentírás felől és sokan mély bűnök által voltak megkötözve.

E községben a munka tulajdonképen nem újkeletű. Csaknem egy esztendeje már, hogy az evangéliumi munka itt megkezdődött. Először igen szerény körülmények között, alig 4—5 személy jelenlétében vette kezdetét, miglen most örömmel adhatjuk hírül, miszerint e nagy, munkásközségben a legnagyobb érdeklődés és ébredés mutatkozik. Fájdalommal állapíthatjuk azonban meg, miszerint a nekilendülő munkát alkalmas imáterm hiányában nem folytathatjuk olyan mértékben, amint azt e nagyközség igényei megkívánják.

Kispesztén András-kó testvérnő kezdett mintegy kilenc hónappal ezelőtt egynéhány asszonnyal bibliát olvasni és velük imádkozni és ma testvéreink és barátaink száma circa 50. Emellett e községben egy élénk, nagy vasárnapi iskolánk is működik 60—70 gyermekkel Viktor Róbert fiatal testvérünk vezérlete alatt.

Imahelyiség hiányában kénytelenek vagyunk összejöveteleinket egy kedves testvér (Heizler Gyula Kispeszt, Kossuth-u. 20.) házában tartani, mely alkalmakkor nem csak a szoba, de a konyha is zsúfolásig megtelik hallgatókkal.

Reméljük, miszerint a következő számban már beszámolhatunk a kispesztői új imahelyiség ünnepélyes megnyitásáról is. Az Úr Jézus kegyelme öröködjék a fiatal és kedves gyülekezet felett.

Menyegzői ünnepély Kaposszekcsőn.

Örömmel adhatjuk kedves testvéreinknek tudomására, miszerint Sommer Péter és Pausz Katalin testvérek az Úrban, április hó 7-én tartották egybekelésüket.

Az egybekelési ünnepélyt Funk Márton szuperintendens tartotta a nagyszülők házában.

Az egybekelési aktus délután 3 órakor volt, este pedig ünnepélyre jöttünk össze, mely este 8 órától éjfélig tartott és sok örömben volt részünk. Az Úr áldása legyen a fiatal páron.

Hajnal, e külmisziói folyóiratra ujólag és a legmelegebben felhívjuk kedves olvasóink szíves figyelmét. A lapra előfizetni lehet (egy évre csak 24 korona, nem is egy kiló lisztnek az ára!) dr. Csia Sándornál IX. Angyal-u. 7/a. alatt. Reméljük, hogy testvéreinket nem szükséges bővebben figyelmeztetni keresztyéni kötelességeikre. Ha mindenki előfizetne, akkor is csak kötelesség volna és nem érdem. A lapot a Bethánia adja ki a magyar evangéliumi keresztyén missziói szövetség nevében, Bpest, VIII., Gyulai Pál-u. 9. sz. alatt. Testvérek, mennél többször kellemetlenkedjünk nekik!

Hit és tudomány.

(Folytatás)

Ily kegyelemteljes órákban a nyomasztó érzések hatásától lesújtva, alázattal borul le a gyarló ember az örök Bölcsesség előtt s bízóan emeli szemeit az égbe, ahol mint fényes villámlás feltűnik előtte a Szentek napja; a nyomasztó érzések néhány pillanat alatt eltűnnek, a könny felszárad, az elme világosan lát, a szív meleg érzésekkel telik meg... Így jut a szeretet a mennyből a földre. Oh áldott, jóságos mennyei Atya! A Te szerető bölcsesség alkotta a csodálatos szerkezetű testet. Te tetted az életem fénycsóvját az agyba, Te helyezted a keblünkbe ezt a meleget fejlesztő kis undort, Te állítottál bennünket ebbe a szépséges világba, hogy ismerjünk, érezzünk, szeressünk. Irántunk való nagy jóságod nem állt meg e ponton; szeretetedet azzal tetézted be, hogy meghívtál bennünket országodba. De bűnös ember nem közelítheti meg szentségedet... Bűneink váltságdíjául elküldted egyszülött Fiadat. Szereteted legnagyobb csodája a megváltás ténye. Jézus keresztje a szeretet legizzóbb, legforróbb, soha ki nem alvó forrása, Jézus megjelenése a földön nagy változást hozott, tanainak hatására a felfuvalkodott emberi elmék megalázkodtak, a hideg, önző szívek a felebaráti szeretet melegével teltek meg. Tudomány, művészet irányt változtatott. A pogányok által művelt tudományok és művészetek elveszítették régi ridegfényű patinájukat s új, verőfényes csillogással kezdtek ragyogni s a hit mélyítésének és a szív nemesítésének eszközeivé lettek. A mi krisztushívői

felfogásunkban a pogányok által felfedezett természeti törvények isteni törvényekké, az egoisztikus világnézet mindeneket felölelő felebaráti szeretetté változott. A hit fáklyája bevilágított a tudományokba s szívekbe és a történelem lapjain leirt események összefüggésében, a csillagok járásában, a föld mélyén levő kristályok szabályos alkotásában, az állat- és növényvilág csodáiban egyaránt Isten jóságos teremtő és gondviselő kezét ismerjük fel. Lelkünk igaz meggyőződésével ismétljük a költővel:

Téged dicsóít a zenit és madár
A szélvészek bús harca s az égi láng
Villámok; harmatcsepp, virágszál
Hirdeti nagy kezed alkotását.

(Vége)

Isteni tiszteleteink rendje:

Budapesten, VI., Felsőerdősor 5. szám alatt

kedden d. u. 6 órakor bibliaóra } német nyelven
vasárnap d. e. 10 " istentisztelet }

Budapest, VIII., Rákóczy-ut 57. szám Luther udvar templomban minden vasárnap d. u. 5 órakor német előadás.

Budapest, VI., Petneházy-utca 25. szám alatt

vasárnap d. u. 3 órakor } magyar nyelvű
szerdán este 7 " }

Kispest, Kossuth-utca 20. szám alatt

vasárnap d. u. 1/24 órakor } magyar nyelvű
péntek este 6 " }

istentisztelet tartatik. Mindenkit szívesen látunk.

Mills Ernő bácsi, aki a metodista vasárnapi iskolák világtitkára és missziói útjában hozzánk is ellátogatott, immár fogalom lett a magyar vasárnapi iskolások előtt. Sajnáljuk, hogy már most nem mutathatjuk be őt fényképen is kedves olvasóinknak, de reméljük, miszerint a felejthetetlen gyermekbarátról még sok mondanivalónk lesz a jövőben.

Mills bácsi új fogásokkal, új módszerekkel felszerelve jött közibénk, de azért nem félünk az ő újításaitól. Ellenkezőleg minden alkalmat meg fogunk ragadni, hogy tanácsait itt is meghonosítsuk. A sok hadi, nyomorúsággal teli idő után ránk fér egy kis virágnylás és egy kis madárdalos boldogság is — ha azt valaki az Úr Jézus nevében és az ő tiszta szellemében hozza!

Szerkesztői üzenet.

A következő szám ünnepi és nyolcoldalas szám lesz, gyönyörű felvételekkel és a missziói ülés kimerítő ismertetésével. E számból jól teszik a testvérek, ha előre több példányt megrendelnek.

A szerkesztésért felelős:

Dr. Szalós Artur Budapest, VI., Felsőerdősor-utca 5. I.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház” k. f. Szöv.

„Magvető” könyvnyomda Budapest, VII., Hársfa-u. 33.
Telefon: J. 119—93. sz. — 7506.

BÉKEHARANG

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN, 15-ÉN.
AMERIKÁBA ÉVI ELŐFIZETÉSI-DÍJ PORTÓVAL
1 DOLLÁR.

TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÜNK.

A PÜSPÖKI METHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

EGÉSZ ÉVRE 25.— K
FÉLÉVRE 13.— K
PORTÓ KÜLÖN. ♦ EGYES SZÁM ÁRA 1 KORONA.

... az kereszstel titeket Szentlélekkel és tűzzel. Mt 3/11.

Misszióknak ülése a husvétünnep után volt. De midőn annak lefolyásáról beszámolunk, már utána vagyunk az Úr mennybemenetelének és mire e sorok napvilágot látnak, a Szentlélek kitöltetésének felfoghatatlan ünnepe is elérkezett.

A legsodálatosabb ünnep! Koronája és befejezője annak, amit az Úr Jézus küldetésével elérni akart. Ennél többet már ő sem akarhatott. De kevesebbet sem!

Pünkösöd ereje és csodája nélkül az Úr tanítványai továbbra is tétovázó, bizonytalan bábuk maradtak volna. Szentlélekre és tűzre volt szükségük, hogy bizonyosságtevői lehessenek az Ő evangéliumának.

És ez nem lehetett náluk beteges képzeletlenség. Egy ábránd mégsem képesíthet rémegő, félő személyeket, hogy aztán hőskökké, hitvallókká és vértanúkká legyenek minden félelem nélkül.

Fájdalom, hogy ma már éppen a pünkösödi erőről tudunk a legkevesebbet. És ha el is jutunk odáig, hogy az Urat megismerjük és Őt szeretni kezdjük, ha életünkön bizonyos hatással is van az Ő tanításának a nagyszerűsége és ha készek is vagyunk az Ő életének szépségeivel közelebbről megismerkedni, mert ez bennünket is finomabbakká tesz, — de odáig már nem jutunk, hogy az Evangélium bennünk valósággá is legyen és az Ő hatalma általunk nyilvánvalóvá váljék.

Minden csak kultúra és kultusz körülöttünk és bennünk. És magunk is olyan kulturlényekké alakulunk, akiken sok ismertetőjel van Krisztus természetéből és, akikhez a kereszténységnek sok-sok szála és érdekei tapadnak, de akik ennek dacára nem élnek jézusi életet és akiket ez az élet nem tesz diadalmassá a bűn, a szenvedély és a világ felett.

Sokkal kevesebb kultúrával is boldogabb lehetne ez a világ, ha isteni erővel és hatalommal győzedelmeskedhetne a bűn és pokol felett! Félre a szentimentalizmussal, érzélgősséggel! Istenországát nem lehet óbégatással, sóhajtozással, ömlengésekkel megközelíteni. Az Úr Jézus országa ennek a világnak az ellensége és az Ő zsoldosa, követője, harcosa is csak az lehet, aki szintén nem e világból való, akinek barátai nem e világ barátjai és akinek élete és

cselekvése nem áll harmóniában a világ életével és felfogásával.

Ember erre magától nem lehet képes. Ehhez onnét felülről adatik erő, isteni, mennyei erő. És nem csupán erő, de tűz is annak feltétlen keresztlvitelére!

... az kereszstel titeket Szentlélekkel és tűzzel.

Mennyi szót fecsérelünk a víznek keresztisége felől. Vajha ilyen alaposak volnánk az Erőnek és a Tűznek keresztiségét illetőleg is! Milyen más volna a mi kereszténységünk és milyen más e világ állapotja.

De így örökösén csak fél munkát végzünk és a krisztusi gyönyörű ígéretek részünkre mindig csak elérhetetlen ábrándképek maradnak és nem lesz azokból sohasem valóság és boldogság.

Már mindent tudunk, amit tudni akarunk, de azért boldogtalanabbak vagyunk a hotten-tottánál, aki semmit sem tud. Elég reá tekinteni a szomorú, savanyú ábrázatokra és azonnal tisztába lehetünk állapotunk és helyzetünk bizonytalansága felől. Nem úgy volt ám ez valaha...

István, az első vértanúról mondja a Szentírás, hogy telve volt hittel és isteni erővel, az ő oreája pedig olyan volt, mint egy angyal, dicsőséges és mosolygó.

A mi helyzetünk sokkalta könnyebb, mint amilyen István vértanúé volt, mégis az kevésbbé angyali, sötét, felhős és szomorú.

Kérded, hogy hol a baj? Akarod tudni, hogy hol a hiba?

A Szentírás erre is feleletet ad. Az Úr Jézus apostolai sem voltak mindig ilyenek, ők is gyávák, félénkek és megszorodottak voltak, míg onnét felülről reájuk nem ömölt az erő.

Ez az Erő ma is csodát tehet. Ez az Erő ma is erősítheti a félénkeket és megvidámíthatja a leverteket! Mennyi a kedélybeteg! Tudunk énekelni és imádkozni és ennek dacára melankólikusok vagyunk és nincs életörömünk.

Pünkösöd örömet hozott e földre (apostolok cselek. 2. rész, 46. vers.) És nem igazi kereszténység az, mely nem bírja bágyadtságából, bánatából felrázni, megszabadítani az embert!

Ha valóban megkeresztelkedünk Szentlélekkel és tűzzel, bizonyos, hogy meg fogunk telni örömmel is. És pedig kibeszélhetetlen örömmel. Ez az öröm nem fog képzeletlenségből állani és nem andalgó öröm lesz a múlt virányain, de nem is az eljövendő jövő víziói és boldogságai

lesznek csupán előttünk, ellenkezőleg a jelen, a ma válik reményteljesebbé és az adott pillanatot lesz édessé.

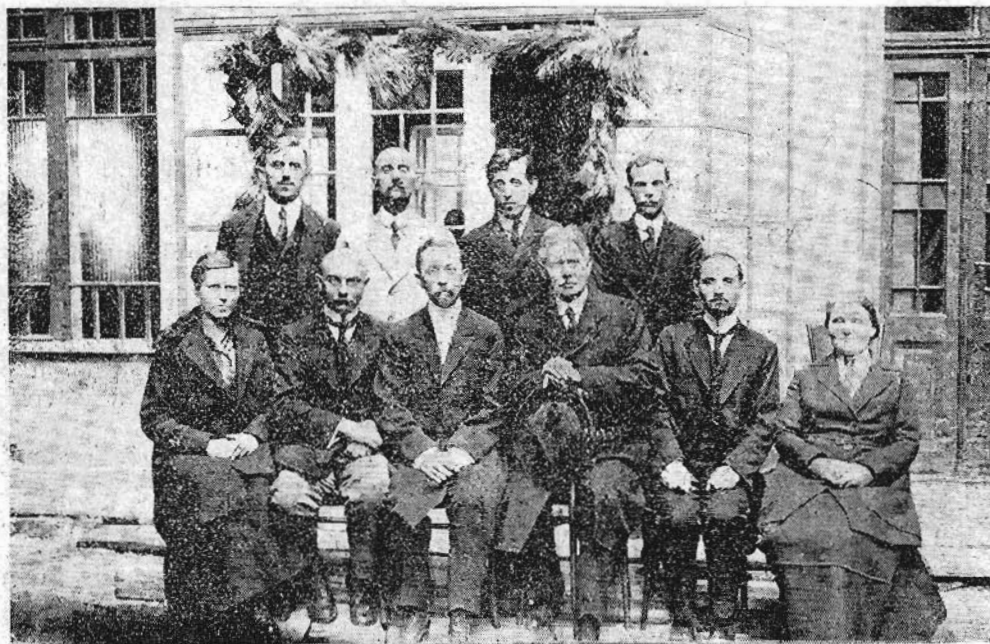
Ez az Isten gyermekének igazi keresztsége. Ezt nevezhetem a hívők keresztségének. Ez az, ami rajtunk még segíthet, felemelhet a bizonytalanság⁷ éjjeléből és az Ő csodálatos, napsugaras mezőire vihet. (Csg.)

Beszámoló missziói ülésünkről.

Április 21-ike felejthetetlen nyomokat hagyott mindannyiunk lelkében. Csütörtök este volt és már jóval 7 óra előtt az új kápolna szorongásig megtelt ünneplőközönsséggel, sőt sokan még az udvarra szorultak. Feltűnő volt tapasztalni, hogy az elmúlt év minő nagy vál-

záértéssel és festői elhelyezésével. De bájos volt kedves Schwabné öreg testvérnőnköt is ott tipegni látni, amint egy-egy virágszálat helyezett el józálással a földszítésre váró pódiumon. Angyalföldi nőtestvéreink egy hatalmas virágállvánnyal állítottak be, mely aztán az emelvény kiemelkedő ékessége lett. Kispestről pedig annyi friss orgonát és gyöngyvirágot hoztak asszonyaink, hogy azoknak csak egy részét lehetett elhelyezni.

Az üdvözlő est tehát tényleg virágba borult. De mi mégis másnak örültünk. Mindenki megilletődve szemlélte az Úr kezének csodálatos működését. És midőn az ünnepély „Fel barátaim, drága Jézus stb.“ éneklésébe fogott, éreztük, hogy a szemek megtelnek hálaadó könnyel. Így és ennyien és ezen a nyelven még nem énekeltünk egyszerre és egy tömegben! Köszönet Istennek, hogy elhozta e percet

A magyarországi misszió munkásai.

tozást és fordulatot hozott missziói munkánkban. Különösen magyar testvéreink vonultak fel meglepő számmal a főváros környékéről. Még egy esztendeje szinte újságszámba ment magyar testvért üdvözölni körünkben és csak gyéren ütötte meg fülünket egy-egy magyar szó. Most a nagy zsibongásban a magyar szó dominált és a magyarok éneklése erőteljességben jóval felülszárnyalta a német testvéreink énekét.

Különösen Angyalföld és Kispest vonult fel teljes számban. Testvéreink oly tömegben jöttek, hogy nem győzve villamoskocsira várni, per pedes Apostolorum, gyalog jöttek be a környékről. Budáról, Cinkotáról, Rákosszentmihályról és Erzsébetfalváról is voltak vendégeink.

Kápolnánkat ez alkalomra testvéreink és testvérnőink meglepő csínossággal fölzöldgallyazták. Kötelességünk itten megemlíteni, miszerint a terem feldiszítése körül különösen Horti testvérünk kedves nejevel szorgoskodott nagy hoz-

és köszönet német testvéreinknek, hogy lehetővé tették nekünk az örömeink eme leírhatatlan óráit. Mindenki a pillanat hatása alatt állott „görög és zsidó“ egyformán hálával emelte szemét a Mindenhatóhoz.

De távolról is hozott a vonat vendégeket. Vegyük őket sorrendbe. Dombovárról Reichert Gyula lelkész testvérünk (volt evangélikus pap) jelent meg és keltett kellemes feltűnést jó magyaros megjelenésével és viselkedésével. Mindenesetre „nagy falat“ ő az Úr kezében és mint családok sok halacska foghat meg az evangélium horgával. Kivánjuk, hogy különösen sok magyar kerüljön horogra. Megérkezett Kaposzszekesről Schmidt János prédikátor testvérünk is ez alkalomra és még sokakat hozott magával nemcsak Szekesőről, de Sásdról, Nagyszékelyről, Györkönyről is. Schmidt testvér kedélyes, mosolygó arca, úgy tapasztaltuk, rövid idő alatt reá ragadt a vezetése alatt álló ked-

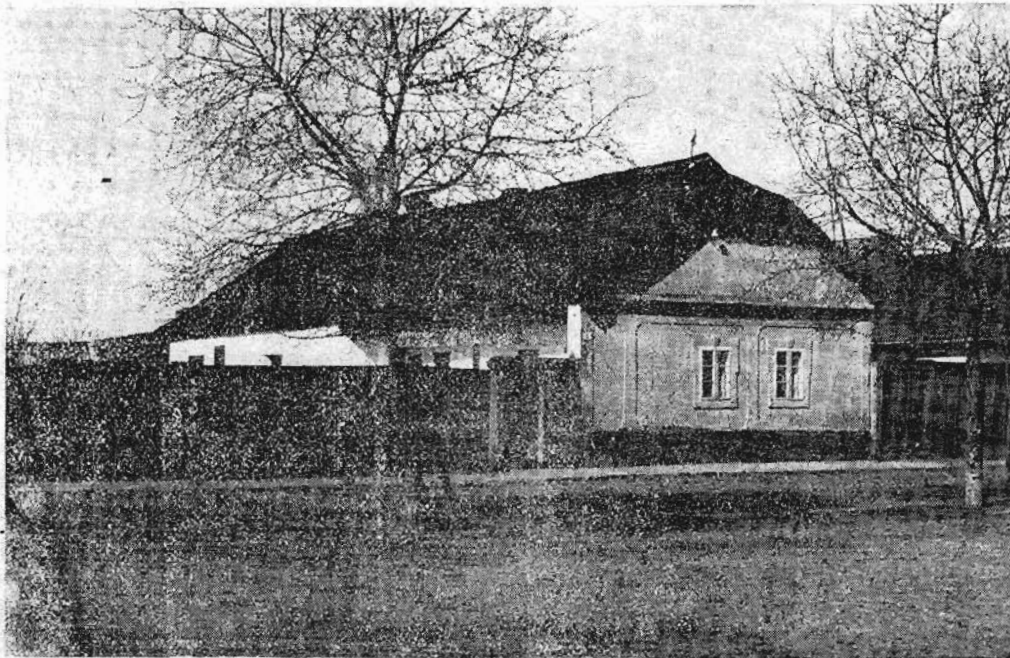
ves testvéreinkre is. Különös ismertetőjele Isten gyermekeinek, hogy mindenkor örülni tudnak és mert őket üldözik, hát azért duplán örülnek az Urban. Jó dolog és jó jel, mikor az Ő népe „szüntelen örvend.” Nyiregyházáról Harmann, Szabó testvérek jöttek el és hozták magukkal a Nyírség és Hortobágy gazdagságát és délibábját.

De voltak más vendégeink is. Bikalról Laub testvér jött el kedves feleségével és Lehmann testvér többekkel az ottani szabad gyülekezet részéről. Milyen egyeknek éreztük velük magunkat e pillanatban. Bár másképp is egyek lehetnénk velük az Úr országa hathatósabb építése érdekében! Körünkbe üdvözölhetjük ez alkalommal dr. Schimmert testvérünket, a mi közismert lelki és testi „házi orvosunkat.” Milyen kedves, ahol egy ilyen szeretetreméltó

Ennyit kedves hazai vendégeinkről, ha mégis valakiről megfélekedtünk volna, kérünk szíves elnézést, mert az öröm és boldogsággal rendesen együtt jár a feledékenység is.

Most pedig folytassuk ott, ahol elhagytuk. A hatalmas megayító ének után Funk Márton superintendens testvérünk szólott az ünnepi hangulatban levő nagy gyülekezethez és megrendítően esetelte a magyarországi methodizmus állapotját a múltban, a jelenben és a jövőt illetőleg. Szavai körülbelül ezek voltak:

Methodista egyházunknak magyarországi missziói munkája Isten kegyelméből örvendően növekszik. Hazánknak feldarabolásával egyházunk misszióját is hatalmas rázkódtatások érték. A bácskai és délmagyarországi gyülekezeteink Jugoszláviához kerültek s budapesti

A nyiregyházi imaház.

orvos mindig kézhez áll szegénynek és gazdagnak egyaránt. Megjelent közöttünk Victor János igazgató testvér is, aki felekezetközi hajlamairól és buzgóságáról oly régóta szívünkön fekszik és aki mindig eszünkbe jut valahányszor a „Hozsanna” énekeskönyvet a kezünkbe vesszük. De ettől eltekintve, Victor testvérünk az egész missziói ülésen remekelt, mint angol-német-magyar tolmács. Ritka talentummal felelt meg fárasztó feladatának, mikor erre felkérve lett. A jó Isten, a hívők Atyja, fizessen meg neki k észsleges szolgálataiért! Dr. Csia Sándor testvér is közöttünk volt, bethániai levegőt és illatot hozott magával. Udét, virágillatosat, Mária, Márta és Lázár kedvességét és szellemét. Az Úr áldja meg őt azon a misszió földön, ahová az Úr által helyezve lett és abban a kellemes összeköttetésben éljen az Úr gyermekeivel továbbra is, mint amilyen őszintén dolgozott ő eddig is az evangéliumi keresztyénség együvértartozandósága érdekében.

gyülekezetünk egymagára maradt, pusztán, mint egy fatörzs, melyről valami erős zivatar a lombkoronát letépte és az összetört ágakat lehasította. De az erőteljes törzsben élet lüktetett s az élet új ágakat és új lombkoronát hajtott.

Még csak majd egy év előtt is superintendensünk egészen egyedül küzdött methodista egyházunk hajójában a hullámok között. Ma hétre vitte fel az Úr a küzdő munkások számát. Ez az Úrtól lett, csodálatos a mi szemünk előtt!

Funk superintendens megrázó és velőkiig ható megállapításai után Reidt testvér lépett a pódiumra és mint a budapesti gyülekezet presbiterium oszlopos tagja, szólott hozzánk hasonló szellemben és bennünket friss munkára ösztökélt. Lehetetlen dolog, hogy e pontnál kissé meg ne álljunk és reá ne mutassunk Reidt, Müller és Thomaskó testvérek sok fáradozásaira. Mert mit ér a prédikátorok munkája, ha azt a gyülekezetben belül a presbiterok alá „nem” tá-

masszák! Ők végezték a gyülekezetben az „alapos“ munkát, a jó Isten után nekik köszönhetjük az előhaladást. De máskülönb is Reidt és Müller presbiterek reácáfoltak a „vaskalapos német“ jelzőre, ők igazán megértették a mi magyar fájdalmunkat és mindig azon voltak, hogy itt a mentési munka magyar szellemben lángholjon fel. Thomaskó testvért pedig, aki szereti magát „zipser“-nek mondani, úgyis a magyar munka részére rekviráltuk; ő nemcsak a pénztárnokunk és bibliagondnokunk, hogy mindig elég biblia álljon a rendelkezésünkre, de barátunk is, a magyar misszió barátja és „szenvető alanya“, ha a szükség úgy kívánja. Az ő protekciójára mindenkor számot tartunk!

Reidt testvér beszéde közben érkeztek meg külföldi testvéreink és vonult be szeretett püspökünk és oldalán Spörri, berni szuperintendens. Az erősen öszeszedő püspök testvér az egész

hiányának — az enyhítéséhez. Nekünk kezünkben van egy egész csomó levél, amely igazolja, hogy a szeretetadományok révén sokan pusztán reális érdekből keresték fel gyülekezetünket és ma ezek az egyének sírva bizonyosságot tesznek, hogy a kegyelem és a szeretet szívüket is érintette és nem tudnak az Úr nélkül élni és a gyülekezeti órákat sóvárogva várják.

Ezt a csodálatos változást kedves püspök testvérünk is megérezte és midőn az üdvözlő estén oly sokan körülvették, hogy vele magyaros barátsággal kezét szorítsanak, ebben a forró kézfogásban benne volt nemcsak a köszönetnek és hálának, de a jövőnek is a kifejezése. „Az Úr hozta“, „Az Úr Jézus a mienk“, „Az Úr békessége“ stb. köszöntések egész áradata fogta körül. Nem volt baj, hogy meg nem értette, de a melegséget és szeretetet megértette.

Csak későn, nagyon későn tértünk ez este

Evangéliumi munkások és vasárnapi iskolatanítók Nyiregyházán.

gyülekezetre mély benyomást tett és akik 5t ez alkalommal először látták, a könnyeiken át üdvözölték. Nem régen volt közöttünk és mégis mennyi új arc, mennyi új testvér várta most a vele való megismerkedést. Anyák cseesemőikkel a karjukon ültek a kápolna padjaiban és bizonyos ideges várakozással tekintettek a pillanat elé, mikor szemtől-szembe láthatják azt a férfiút, akinek működése tette lehetővé, hogy ők is hallani tudnak az evangéliumról és hogy sokaknak szerencsétlen állapota tűrhetőbbé és elviselhetőbbé lett. Most már tudjuk, hogy a szeretetadomány nem azért volt hasznos, mert „adomány“ volt és valami reális értéket jelentett a világháború nagy szegénysége után, hanem, mert „szeretet“-ből eredt és szeretetet árasztott maga körül. Ez volt a szeretetadományoknak tulajdonképeni főcélja és ezzel járult hozzá a nagy lelki szükségnek — a szeretet

nyugovóra. Mindenki ideges izgalommal gondolt a holnapra, a missziói ülés második napjára.

Reményeinkben nem csalatkoztunk. Már a kora délelőtti órákban ismét együtt voltunk. Az Urasztala fehéren terítve volt és mi egy benső izgalomtól és láztól eltelve, vágyakozva járultunk a szent közösség-felvételére. Az Úrvacsorát dr. Nuelsen püspök testvérünk osztotta ki elsősorban az evangélium munkásainak, azután a gyülekezet presbitereinek, diakonisszáinak, majd a nagy testvéri egységnek.

Ez nem volt kifejezetten metodista Úrvacsora! Hála a jó Istennek, hogy mi nem szoktunk az Ő szent asztalából felekezeti jelleget csinálni. Ez a hívők Úrvacsorája volt és mindenki hozzájárulhatott, aki magát az Úr Jézus vérvével megmosott-egynének érezte. Az ilyen közösségnek azután nem maradnak el az örömei és áldásai és nem hagy senki szívében

fájó tövist. Bár máshol is hozzáférhetővé tennek az Úrasztalát, akkor sok nehézséget, akadályt le lehetne küzdeni és az időt siettetni az Úr jövetelének.

Ezután megkezdődött a tulajdonképeni ülés, amely szintén nyilvános jelleggel bírt.

A tanácskozást Bargmann, bécsi szuperintendens rövid imája után, Funk Márton helybeli szuperintendens évi missziói jelentése vezette be. Ez a jelentés (amely később egész terjedelemben is meg fog jelenni) nemcsak terjedelmével, felépítésével, de alapos, sokirányú és mindenre kiható sajátosságával is érthető feltűnést és tetszést keltett. Az Úr áldja meg előterjesztőjét és adja, hogy mindama ott lefektetett igazságok és tervek hamar meg is valósíthatók legyenek az Ő nagyobb dicsőségére!

Most Reichert

Gyula Telkés-

testvérünk (aki egyébként jegyzőkönyvvezető is volt az összes tanácskozások alatt) ecsetelte az okot, mely őt missziókhoz hozta és tett ígéretet arra nézve, hogy mindazt a készséget, melyet mint evangélikus pap érvényesített, most kettőzött erővel a mi misszióink szolgálatába állítja és ha az Úr segíti, gyümölcsötvetni is óhajtja. Jelenleg Dombóvár és vidékén kezdettűtörő munkát és

Tolnának, Baranyának, Somogyának kíván világító szövétnéke lenni. Segítse erre a mi Istenünk.

Dr. Szalós Artur prédikátortestvér a budapesti központi és az angyalföldi gyülekezet állapota, haladása és kilátásai felől referált nagy érdeklődés mellett. Szinte az érdeklődés központja volt most Szalós testvér, mindenki érezte, hogy Ő képviseli Macedóniát, ahonnan segélykiáltások hallatszanak felénk. Hála legyen az Úrnak, már eddig is sok „macedon” megtért és teljes a remény, hogy ez az ébredés még erőteljesebb lesz a jövőben. Ő csaknem kizárólag ipari munkások között dolgozik és tagjai kevés kivétellel katolikusok. A munka itten tehát kétszeresen fontos. Szükséges volna tehát, mivel az itteni imaterem felette szűk, egy nagy és tágas evangélizáló helyre, Kéri tehát a gyűlést, hogy felhatalmazást nyerjen egy ilyen alkalmas helyiségnek a kibérelésére, esetleg véte-

lére. A missziói ülés ehhez a legnagyobb örömmel hozzájárult és őt nehéz munkájában minden anyagi és lelki támogatásban kész részesíteni.

Csopják Gábor igehirdető testvér a kispesti állapotokat vázolta, amelyek nagy részben azonosak az angyalföldi viszonyokkal. Itten is a tagok katolikusok és a lelki sötétség nagyarányú. De az ébredésnek és az érdeklődésnek szép jeleit is mutatja az Úr. Nagy szeretet és lelki élénkség észlelhető a kezdő gyülekezetben. Itt is teremre, helyiségre volna szükség s azért Szalós testvér proпозициóját ő is a magáévá teszi és hasonló intézkedést kér Kispestre vonatkozólag is. A gyűlés ehhez is örömmel hozzájárul és felhatalmazza nevezettet, hogy ebben az ügyben legjobb belátása szerint eljárasson.

A budapesti német „Nőegylet”.

Csopják Gábor

testvért továbbá felszólítja a gyűlés, hogy kistepesti tevékenységén kívül az irodalom terén is érvényesítse tudását és dr. Szalós testvérral karöltve „Békeharang” szerkesztésében is részt vegyen és odahasson, hogy a nép közé jó iratok kerüljenek. E pontnál nyomban határozatba is ment, hogy a „Békeharang” szeptember elsejével nagyobb terjedelemben nyolc oldalon jelenjék meg. Az irodalmi

bizottság pedig Reichert, Szalós és Csopják testvérekből állítottott össze.

Schmidt János igehirdető testvér a kaposzekeői viszonyokról beszélt. Fájdalommal szólt az itteni üldöztetésekről és arról, hogy neki is kétízben kellett az evangélium hirdetéséért lecsukást elszenvedni, de amely úgy őt, mint a gyülekezetet nagy örömmel tölti el. És azóta élet és ébredés tapasztalható. A missziói ülés imával támogatja Schmidt testvér működését és felhívja őt, hogy annál kitartóbban és nagyobb hűséggel tegye meg az Úr iránti kötelességét. Schmidt testvér ezt az elnöklő püspök testvérnek örömmel és ragyogó arccal meg is igéri.

A délutáni ülésen Harmann József és Szabó Ödön evangélista testvérek és bibliaárús szóoltak a nyiregyházi gyülekezetnek állapota felől.

Ez a nagy gyülekezet tényleg az Úr különös rendelése folytán került a metódista misz-

szíóba. Sok megpróbáltatáson, zavarokon ment keresztül mint szabad evangélikus gyülekezet míglen végre határozni tudott, hogy a sok keserves agglégényi állapotból a fiatal magyarországi methódista misszióval összeházasodik. Adja a jó Isten, a minden kegyelemnek Atyja, hogy e boldog házasságból sok-sok egészséges lelki csecsemő szülessék és a kedves Harmann és Szabó testvéreknek sok-sok bábai funkciót kelljen teljesíteniök!

Dr. Fleischer Gyula ügyvéd testvérünk, a keresztyén evangéliumi Népiroda vezetője, az elmúlt esztendő munkájáról terjesztett írásbeli jelentést a missziói ülés elé. E jelentés nem üres statisztikai adatokat tartalmazott, hanem a tényleges segítsérről szólott, mellyel ez áldásos intézmény foglalkozik. Püspökünk örömeinek adott kifejezést és reméli, hogy Dr. Fleischer testvér működése sok szegény egyénnek fog a jövőben is segítségére lenni.

Péntek este delegátusaink estélye volt.

Végre szólhatunk Riedinger prédikátortestvérről, aki mint vendég időzött közöttünk Ausztriából.

Ő tulajdonképpen nem tartott sem előadást, sem isteni tiszteletet, csupán csak vagy két ízben imádkozott velünk, mégis nem tudjuk feledni őt. Az hívő imádság volt német nyelven, melyet a magyarok is mind megértettek. Ez az imádság kegyelme! Ugyancsak itt kell megemlékeznünk Bargmann bécsi szuperintendens vendégünkről is. Aki örömmel tárta elénk az ausztriai gyülekezeti viszonyok kedvező helyzetét és azt, hogy most már ott is szabadon lehet hirdetni az evangéliumot és a nép seregétől tódul annak hallgatására. A jó Isten áldja meg az osztrák missziót!

Es most Mills Ernő bácsi következett. Ő róla nehéz, nagyon nehéz írni, őt látni kellett. Ő kézzel, lábbal, háttal, esendesen, hangosan és járkálva, hadonászva beszélt. Állítólag Dr. Mills és a vasárnapi iskolák titkára. De egy ilyen gyermekbarátot nem könnyű komoly

doktorszámba venni. Ő, a mi Mills bácsink fog maradni.

Hát ő igazán különös dolgokat mondott és különös módon tárta azokat elénk. Beszélt nagy- esőrű madarokról, labdarúgásról, lacikonyháról, horgászásról és egyebekről. És mindezt olyan természetesen, praktikusán, kézzelfoghatóan adta elő, hogy végre mi magunk is kénytelenek voltunk neki mindent elhinni. Bennünket, komoly férfiakat is visszavarázolt ama boldog vasár- napi iskolai légkörbe, ahol először tanultunk énekelni és imádkozni.

Mills bácsi csodálkozással szólott az itteni vasárnapi iskola gyors fejlődéséről és a magyar gyermekek, mint típusok, roppant tetszettek neki.

Ezzel egy csapásra mindjárt beszámolhatunk vasárnap délutáni nagy vasárnapi iskolai ünne- pélyünkről. Természetesen a főrendező itten is Mills bácsi volt és a gyermekek háromszoros éljen kiáltással fogadták, ritka jó barátukat.

Ez ünnepélyen több, mint 300 gyermek vett részt. Mills bácsi kívánságára a himnust is el kellett énekelni. A vasárnapi iskolások ügyénél fel kell említeni a jámbor Réman Mariska és Weisz testvéreket, Lenhardt és Viktor Róbert testvéreket. Az Úr adjon nekik erőt a további munkához a kicsinyek körül!

Szombaton délelőtt Spörri szuperintendens testvér tartott misszióprédikációt az igazi ke- resztényi, krisztusi hajtóerőről.

Ez több volt, mint prédikáció. Spörri testvér minden szava, mint esőcsepp a szárazságban, úgy hatott reánk. Maga is egész elemében volt és mint mondotta: még egyszer átélte az első időt, mikor megtért, az első tüzet és az első szeretetet.

Sirni szerettünk volna. Mint egy hatalmas vulkán, úgy állott most előttünk Spörri testvér hatalmas, robusztos alakjával a szószékben. Hinni akarjuk, hogy szavai sok elfásult lélekben gyújtottak új tüzet, új szeretetet.

A nap egyéb része az osztályok és bizott- ságok alakulásaival és jelentéstételeivel telt el, míg este a protestáns egyházak kitünőségeit láttuk magunk között egy eszmecserére és kedélyes elvacsorázgatásra. Örömmel állapíthat- tuk meg ez alkalommal, hogy misszióink meg- becsülésnek örvend és hogy a magasabb körök is tudomást vettek a metodizmus jelentőségéről és szükségességéről.

Vasárnap zsúfolt közönség jelenlétében szentelte fel szeretett püspökünk új imatermün- ket. A régi imatermünk már kicsiny lett. Így a felsőerdősori házunk hátsó épületének föld- szintjén, új, nagyobb imatermet rendeztünk be. Isten kegyelme nagy és a mi reménységünk biztos aziránt, hogy ezen újabb, szép, nagy imatermünk is hamarosan kicsiny lesz. Jó, hogy ezen új imatermünk mellett több helyiség van, úgy, hogy idővel azt könnyen még egyszer oly nagyra bővíthetjük, mint amekkora most. Egy- előre a német istentiszteleteket tartják a nagy, a magyar nyelvűeket a kis teremben, de minden

jel rraa mutat, hogy a magyar munka örvendetes, gyors fejlődése mellett, a kis terem csakhamar kicsiny lesz a magyarok befogadására.

Ezután dr. Szalós lelkésztestvérünk ordinálása következett, ünnepélyesen és felemelően, de erről már szólottunk előbbi lapunkban.

Vasárnap délben újra közös ebédhez ültünk, amikor dr. Szabó Aladár úr is vendégünk volt és püspökünkkel angolul elbeszélgetett. Ugyancsak Szegedről egy kedves tanárnő tisztelt meg vendégségével bennünket. Az asztal körül Scharpff, András, Eliz nővér forgolódott nagy szeretettel és kedvességgel. A konyhában pedig Frenz Mária testvérnő buzgólkodott.

* * *

Vasárnap, ápr. 24-én, a Luther-udvarban levő evang. templomban, dr. Nuelsen L. János püspök hatalmas előadást tartott erről az időszakról: A keresztyénség és a jelenkori világviszonyok. — A nagy evang. templom ez alkalommal megtelt figyelmes hallgatóközönységgel úgyannyira, hogy sokan gondolták és mondták: Ez a templom tán még sohasem volt ennyire telve, mint most, a methodista püspök előadására! Adja Isten, hogy az ott hallott igazságok gyógyítólag hassanak tovább az oly sok sebből vérző, magyar társadalmunkból jelenvolt hallgatóság körében és az egyesek életében.

Még fel kell említeni András, Anna testvérnő munkálkodását és jelentőségét az üléstől kifolyólag, aki 600-nál több szegényt és beteget keresett fel az elmúlt évben és akinek gyümölcsei Angyalföld és Kispest kedves testvérnői.

Scharpff Mária testvérnő a fiatal leányok és nevelőnők között dolgozik és eme szerencsétlen intellektuelek között terjeszti a tiszta életnek és megtérésnek a kegyelmét.

Most már csak a missziói ülés befejező mozzanata, a vasárnap esti összejövetel következett.

Ez estét jórészt kedves püspökünk foglalta le a maga közvetlen előadásával és útmutatásaival. Majd a 1921—1922. missziós évre a következőképpen rendelkezett és pedig:

A magyarországi misszió szuperintendense és vezetője: Funk Márton.

A budapesti németnyelvű gyülekezet lelkesze: Funk Márton. A budapesti felsőerdősi és angyalföldi magyar gyülekezet vezetője: dr. Szalós Artúr.

Kispesti gyülekezet: Csoják Gábor.

Dombovár, Kaposszekes, Sásd: Reichert Gyula. Nagyszékely, Györköny: Schmidt János. Nyiregyháza, Miskolc: Harmann József igehirdetők vezetik.

A leányok és nevelőnőket vezető: Scharpff Mária.

Beteglátogató és szegényügyek kezelője: András, Anna.

Bibliárus és iratterjesztő: Szabó Ödön testvér.

* * *

Ezzel körülbelül be is számoltunk a missziói ülés lefolyásáról és képet adtunk annak jövő programjáról is. Most csak rajtunk áll, hogy alázatban és engedelmisséggel azt véghez is vigyük.

Legyen áldott az Ő szent neve!

(Csg.)

Bizonyságtételek.

E rovatban közölni fogunk olyan hozzánk érkezett leveleket, amelyek bizonyságot tesznek az Ur megmentő kegyelméről. E leveleket azért nem is dolgozzuk át, hanem úgy, a maguk természetességükben bocsátjuk közre és reméljük, hogy azok által mások is a hálaadás és bizonyságtétel kegyelmére jutnak.

Az első levél egy szerencsétlen nagy iszákos nőtől ered, aki az angyalföldi gyülekezetünk egyik legkedvesebb tagja. És így ír:

„Tapasztalataim az Ur Jézus Krisztusról. Mielőtt még meg nem tértem, nagyon ittam, úgyannyira, hogy kétségbe voltam esve, már nem tudtam, hogy mit adjak el, hogy pénzt szerezzek és tovább ihassak. Már nem tudtam, hogy mi lesz velem és továbbá irigy voltam és káromkodtam. Ha valaki megbántott képes voltam nekimenni és még a tettelegességtől sem riadtam vissza, míg egy napon az Ur Jézus Krisztus elvezérelt egy jólelkű testvérünkhöz és az mondta nekem, hogy menjek el oda ahová ő jár és megfogom látni, hogy az Ur Jézus meg fog segíteni, kifog ragadni a sátán kezéből. És én hallgattam a jó lélek szavára és el is mentem szomorúan, de mikor onnét kijöttem oly könnyűnek éreztem magamat. Igaz a sátán még kísértett egy ideig, de elfordultam tőle és kértem az Ur Jézust, hogy segítsen meg és hallgasson meg, hogy ne essek ismét vissza a bűnbe. Most itt vagyok boldogan, sorsommal megbékélve, mert most csak mindig a jótettekben és szeretetben lelem boldogságomat és tényleg boldog is vagyok. Kérem az Ur Jézust, hogy fogadjon be szívébe, mert tudom és érzem, hogy a szívében vagyok és Ő pedig az én szívemben.

Még kérem az Ur Jézust, hogy akik még nem jöttek el erre az útra, hogy azok is mielőbb megtalálhassák az Ur kegyelmét. Most pedig áldjon meg az Ur Jézus Krisztus mindnyájunkat ámen. És így imádkozom: Mennyei Atyánk, kérünk adj erőt és áldást a mi szeretett oktatónknak, áldd meg őtet, hogy minket megtanítottas tanít téged szeretni és imádni, hogy megmutatta nekünk a te igédet és a te parancsolataidat, hogy miként kell cselekednünk és néked szolgálni, hogy megtalálhassuk a túlvilágon a te szent kegyelmedet és az örök boldogságot. Mennyei édes Atyánk kérünk áldd meg őt, hogy továbbra is küzdhesen érettünk és mindazokért akik még sötétségben vannak, áldd meg őt erővel és egészséggel és hosszú, boldog élettel. Hogy az ő fáradozásai el ne

vesszenek, hogy ő általa minél többen és többen megtalálhassák a te szent kegyelmedet. Kérünk áldd meg őt és vezesd a te útaidon és áldj meg mindnyájunkat és maradj velünk mindvégig. Amen.

T. Andrásné.

* * *

A jó Isten áldja meg e szavakat, szolgáljon sokaknak öröme és buzdításul hasonló bizonyosságtételre. Ez az a gyónás amelyről Jakab apostol ír (5. rész, 16. vers.) és igen buzgósgós ezt gyakorolni!

A MISSZIÓI ÉLETBŐL

Szeretett püspökünk nyiregyházi útjáról a következőkben számolunk be:

Április 26-án indult el dr. Nuelsen püspök, dr. Mills, Funk szuperintendens és Szalós testvérek kíséretében a reggel 7 óra 40 percor induló vonattal, melyben sikerült az állomásfőnökség és rendőrség előzékenysége folytán, egy külön 6 üléses fülkét találni. Erre különösen azért volt szükségünk, mert úgy szeretett püspökünk, mint dr. Mills a fülkét dolgozószobának használták és egész úton egyházi levelezéseiket intézték. Este 6 óra előtt a rendes étkezési időben érkezünk meg Nyiregyházára, ahol az állomáson Harmann és Szabó testvérek vártak. Megérkezés után püspökünk dr. Mills és Funk testvérünk kíséretében rövid sétát tett a városban. Vacsora alatt, melyet kedves testvéreink vendégszeretete folytán az imaterem melletti szobában költöttünk el, egyszerre csak megszólalt az ablak alatt a vegyeskar, magyar és tótnyelvű énekeket énekelve az Ur dicsőségére. Püspökünket nagyon meghatotta a szeretetteljes fogadtatás.

Szerdán reggel 9 órakor, a gyönyörűen díszített imateremben imaóra volt az Úrvacsoravételével egybekötve. 11 órakor pedig az Efézusi levél 1—3. verse képezte az elmélkedés tárgyát. A lendületes előadást Szabó testvérünk tolmácsolta tót nyelvre. A hallgatóság száma oly nagy volt, hogy az isteni tiszteletet az udvaron kellett megtartani, mert a teremben nem fértek el. Délután 3 órakor a vasárnapi iskolásoknak tartott előadást dr. Mills testvérünk angol nyelven, amit Funk testvér és jelen sorok írója tolmácsoltak német, illetve magyar nyelvre.

Az esti 8 órai istentiszteletre oly nagyszámú közönség jelent meg, hogy a délelőttinek kétszeresét tette ki. Az udvar megtelt közönséggel, úgy hogy az igehirdetés ismét szabad ég alatt, lámpafénynél történt.

Az alapige Csel. 4, 12. volt. A Szent-szellem erejétől áthatva mutatott reá szeretett püspökünk a boldogság egyedüli forrására, a mi Urunkra. Érezni lehetett, hogy nem ő beszél, hanem az Ur általa. Németnyelvű beszédét jelen sorok írója tolmácsolta. Utánna dr. Mills, majd Funk testvéreink szóltak. Kérjük az Urat, hogy az elhintett mag megteremje gyümölcsét.

Visszajövet dr. Mills testvérünk még a vö-

natban megírta levelét Amerikába, hogy az ottani testvérek gyűjtsék össze mentől előbb a köveket (dollárokat) egy Nyiregyházán építendő imaházra. Vendégeink nagy szeretettel és hálaival emlékeztek meg beszédjükben nyiregyházi testvéreinkről.

Köszönet első sorban a mindennek Úrának hogy szép időt és közönséget adott és hogy ő szólt hozzánk. Köszönet a mi szeretett testvéreinknek, akik a terem díszítésével fáradtak, köszönet azoknak, akik munkájukkal és adakozásukkal gondoskodtak ellátásunkról és ezáltal megmutatták milyen a magyar vendégszeretet. Köszönet minden testvérünknek, akik bármi módon is hozzájárultak ottlétünk kellemessé-teléhez. Az Ur éreztesse velük áldását. A.

Dr. Nuelsen püspök Kaposszekcsőn. Funk testvérünk kíséretében meglátogatta szeretett püspökünk a német ajkú déli testvéreinket is. Reichert testvérünk fogadta vendégszeretettel nemrég elfoglalt hajlékában Dombóváron. Május 1-én, vasárnap Kaposszekcsőre ment. Ottani testvéreinknek az utóbbi időkben hitükért nem csekély megpróbáltatásban volt részük, kétszeres örömet okozott tehát püspökünk látogatása. Az efézusi levél 3. 10 és követő versek alapján az Úrnak hű embere reámutatott a nagy gazdaságra, amit Isten tartogat számunkra. Azokban a csendes ünnepélyes percekben az örökkévalóság levegőjét szívtuk magunkba és megerősödünk az Ur közös vacsorájában. Délután az I. Thess. 1, 9—10 szolgált alapul és kifejtette az írás alaptanait: megtérés, isteni tisztelet, várakozás az Ur eljövetelére. Mindkét istentisztelet alkalmával szűknek bizonyult a hely a kis szobában. Jöttek barátok, akik eddig még sohasem voltak körünkben. Nuelsen püspök belátta a nagy feladatot, ami reánk vár az ottani lakosság között és intette a testvéreket kitarásra és hűségre az Ur iránt. A mi egyházunk ott is meg fogja tenni ami tőle telik. Testvéreim pedig bizva fognak a munkába és munkálkodnak az Ur érdekében. (F. M.)

Isteni tiszteleteink rendje:

- Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám alatt
kedden d. u. 6 órakor biblióra } német nyelven
vasárnap d. e. 10 " istentisztelet }
- Budapest, VIII., Rákóczy-ut 57. szám Luther udvar templomban minden vasárnap d. u. 5 órakor német előadás.
- Budapest, VI., Petneházy-utca 25. szám alatt
vasárnap d. u. 3 órakor } magyar nyelvű
szerdán este 7 " }
- Kispest, Kossuth-utca 20. szám alatt
vasárnap d. u. 1/4 órakor } magyar nyelvű
péntek este 6 " }
- istentisztelet tartatik. Mindenkit szívesen látunk.

A szerkesztésért felelős:

Dr. Szalós Artur Budapest, VI., Felsőerdősor-utca 5. I.

Kiadó: „Keresztény Könyvesház“ k. f. Szöv.

M. O. B. könyvnyomdája Budapest, VII., Hársfa-u. 33.
Telefon: J. 119—93. sz. — 7506.